

Joves nòmades: com afronten la pandèmia a l'exterior

Com s'està vivint la gestió política, econòmica i social de la Covid-19 a l'exterior?

Descargar imagen

Font: Freepik

A Espanya vam ser conscients de veres de l'esclat d'una pandèmia mundial provocada per un virus, anomenat Covid-19 o Coronavirus, el 13 de març de 2020 quan el Govern decidia aplicar un confinament domiciliari arreu del país. Durant tot aquest temps ens ha tocat ser responsables amb les recomanacions de Salut, estar atents a les mesures que s'aplicava des del Govern, i a les noves informacions que arribaven cada dia.

Quant a la gestió que s'ha fet de la pandèmia al nostre país, tant en l'àmbit polític, econòmic, com social, les opinions són ben diverses, la qüestió sempre ha estat la de buscar culpables, i això resulta ben difícil quan es tracta d'una malaltia totalment desconeguda. Entre aquests, s'ha assenyalat reiterades vegades el col·lectiu dels joves com a grans líders en el contagi del virus. Però quina ha estat la gestió pandèmica dels altres països? Són realment els joves tan despreocupats pel que fa a la Covid-19?

Parlem amb diversos testimonis que ens expliquen com s'està vivint la presència de la Covid-19 fora d'Espanya.

PREGUNTES:

- En quin país resideixes actualment?
- Quant de temps fa que hi ets?
- Que hi vas venir a fer?
- Per què no vas decidir tornar al teu país natal quan van saltar totes les alarmes? O perquè vas tornar-hi?
- Quin és el nombre d'infectats al teu país actualment?
- Quines són les indicacions que us arriben a través del Govern? Creus que s'ha gestionat adequadament aquesta crisi?
- Com t'afecta la pandèmia en l'àmbit laboral o acadèmic?
- Amb qui has passat el confinament i amb qui convius ara?
- Et comuniqués sovint amb la teva família o amics? Com ho fas?
- Què és el que més et preocupa d'aquesta situació de crisi sanitària?
- Quines són les teves emocions en vers la teva situació actual?
- Tornaràs a casa teva quan s'acabi el confinament a visitar la gent que estimes?
- Amb qui has passat Nadal, i com has gestionat la celebració d'aquestes festes, en vers les mesures recomanades per sanitat?
- Que en penses de la vacuna? Te la posaràs quan tinguis oportunitat?

ENTREVISTES:

Maria Arroyo Madrid, any 2000) - Seattle EE.UU (Estudiant del Grau de Biologia Molecular)

1- Als Estats Units.

2- Fa quatre anys.

3- Estudiar el grau.

4- En el meu cas sí que vaig poder tornar, perquè vaig fer-ho just tres dies abans de l'estat d'alarma.

5- Als Estats Units hi ha uns 22 milions aproximadament, específicament a Washington, que és on estic vivint, hi ha uns 270 mil casos positius.

6- Als Estats Units funciona per estats, en el meu cas per exemple, les úniques mesures dràstiques que vaig sofrir van ser el tancament d'oci i restaurants per un temps. L'ús de mascareta dins dels edificis, i a més et recomanen fer quarantena. Crec que si haguessin pres mesures abans, ens podríem haver evitat molt. Sobretot perquè allà el govern no t'obliga a portar mascareta, tot i que és cert que pràcticament en tots els negocis t'obliguen a posar-te-la si vols entrar, però, no és el govern qui ho obliga. A més si viatges, et recomanen fer quarantena, però, molta gent no ho fa, i això provoca que el nombre de casos augmenti negativament.

7- Acadèmicament no m'ha afectat molt, totes les meves classes són presencials, excepte de dues setmanes que van ser online. Durant aquestes setmanes sí que va afectar-me, en el grau que estic cursant actualment, són necessàries fer moltes pràctiques en el laboratori, per la qual s'han de fer les classes via Zoom, i no és viable.

8- Durant el període de confinament, vaig estar a Espanya amb la meva família. En aquest moment estic vivint a Seattle convivint amb tres amigues.

9- Sí, em comunico pràcticament cada dia, mitjançant aplicacions com; Whatsapp i d'altres xarxes socials.

10- El que més em preocupa, és que cap dels meus familiars és contagi de la Covid-19, ja que la meva mare està treballant a l'hospital cada dia. Després em preocupa i alhora em fa pena, el fet que no tornarem a viure com vivíem abans d'aquesta pandèmia en molt de temps.

11- Bé, la veritat és que aquesta pandèmia m'ha fet sentir nostàlgia per la gent de casa, i per una altra banda, sóc jugadora de bàsquet en l'equip universitari, i mai sé quin horari tindrè, ni si puc jugar o no puc jugar, etc. És frustrant no saber què passarà.

12- On visc no hi ha confinament, en el cas que hi tornes, no dubtaria en tornar a casa.

13- Nadal l'he passat a Espanya amb la meva família, i aquest any només he estat amb els integrants de casa meva, cinc en total, no ens hem ajuntat amb ningú.

14- Jo em posaré la vacuna, confio en el fet que no trauran alguna cosa que ens perjudiqui, més que ens pugui ajudar, veient com està la situació és la nostra millor opció perquè tot millori. No vull ser responsable de contagiar als que tinc al voltant.

Enric Mestre (Lleida, any 1989) - Vietnam (Biòleg sanitari i professor d'Anglès a Vietnam)

1- Vietnam.

2- Més de dos anys que visc aquí.

3- Vaig venir a viure a Vietnam per treballar de professor d'Anglès.

4- Estava viatjant per Bali, i vaig tornar cap a Vietnam. Quan les coses es van complicar, Vietnam va ser un dels primers països igual que la Xina on van aparèixer casos. Van decidir aplicar el "Lockdown".

5- No vaig tornar a casa perquè no sabia quant de temps duraria tot això.

6- Aquí hi ha pocs casos. Hi ha molta desinformació, no es diu tota la veritat

7- El govern no dóna ajudes a la gent, i van haver d'aturar les mesures perquè la gent s'estava morint de gana.

8- Ningú porta mascaretes, només si vas a superfícies grans (supermercats) et recomanen posar-te-la. El que sí que considero que el Govern ha sabut gestionar prou bé, si ho comparem amb altres països arreu del món, és que les fronteres estan tancades des del febrer de l'any passat, només poden passar les persones amb permís de treball.

9- Actualment en l'àmbit laboral no m'afecta gens, però, l'any passat no vaig poder donar classes del febrer fins al maig.

10- Quedàvem amb els amics i amb la parella.

11- Em comunico amb la família cada dia. Amb els meus pares i el meu germà.

12- Em preocupen les mesures que s'estan prenent arreu del món. Les malalties víriques sempre han existit, i molta gent ha mort per aquestes. Penso que estan aprofitant i explotant aquest virus per fer reformes a la societat, a conseqüència d'interessos econòmics.

13- Per altra banda, fa més d'un any i mig que no veig a la família, i em preocupa no saber quant de temps estaré sense veure'ls, vull anar-hi, però, em preocupa no poder tornar. Nadal l'he passat amb la meva parella.

14- No em posaré la vacuna. He estudiat Biologia i conec com funciona tot aquest món. He llegit molt sobre la corrupció de la indústria farmacèutica. Aquestes no et garanteixen res, el material RNA amb el qual està fet pot

ser molt perillós, aquest el material genètic es pot inserir accidentalment en el nostre ADN, que pot provocar mutacions. No hi ha hagut suficients assajos clínics, no se sap com pot reaccionar a alguns medicaments o malalties posteriors.

Mireia Pla (Palau d'Anglesola, any 1998) – Eslovàquia (Voluntariat)

1- Actualment estic vivint a Eslovàquia, concretament a Bratislava, la capital del país.

2- Des del setembre del 2020.

3- Vaig venir a fer un projecte de voluntariat, d'un any de durada, en una associació cultural, en l'especialització de fotografia.

4- La situació a Eslovàquia era millor que a Espanya, quan va començar la segona onada. A Eslovàquia tenia una feina en una oportunitat única, en canvi a Espanya no tenia cap ocupació. Per aquest motiu vaig decidir quedar-me a Bratislava, tot i que sí que he tornat a casa, per passar les vacances de Nadal amb la família.

5- Actualment, Eslovàquia té 201.164 casos positius de Coronavirus. Ara mateix, el país es troba en estat d'alarma, decretat pel govern. Des de l'1 de gener i fins al 24 del mateix mes. Només estan oberts els serveis essencials i només està permès sortir a la natura, sense concentració de persones. Pel que fa a la gestió de la crisi, crec que hi ha hagut de tot. Van fer un moviment radical a finals/principis de novembre, quan van fer testos massius i obligatoris a tota la població del país; el qual semblava una bona opció per prevenir l'expansió del virus, tot i que sembla que no va acabar de servir, ja que la situació va seguir empitjorant a poc a poc.

Per altra banda, a l'hora d'anunciar les restriccions, és tot un caos. Canviant d'opinió d'un dia per l'altre. A vegades obríem el centre sense saber si l'endemà el podríem tornar a obrir, precisament per aquests canvis constants. La gent eslovaca en general, no sembla estar molt contenta amb el seu ministre de sanitat, i com està afrontant la situació.

6- Com he dit anteriorment, el sector de la cultura, com d'altres, es veu molt afectat per les restriccions i ens hem d'anar adaptant constantment als canvis que ens imposen. Ens ha tocat tancar l'empresa per dues setmanes, després obrir un altre cop però amb el 50% de capacitat, després tornar a tancar. Un canvi i adaptació constant. Arran d'aquesta situació, hem començat a realitzar streamings dels esdeveniments. Però ara mateix, amb l'estat d'alarma, és completament impossible fer alguna cosa, així que estem completament tancats fins al 24 de gener, com a mínim.

7- Pel que fa a l'aspecte acadèmic, només em falta la realització del treball de fi de grau, per tant, tot i que a vegades suposa un inconvenient a l'hora d'accedir a alguns articles o llibres, no m'afecta d'una manera tan forta.

8- Durant la primera onada del coronavirus, jo em trobava a Noruega realitzant un Erasmus. Allí, el confinament no va ser tan fort, i teníem més llibertat. De totes maneres vaig intentar reduir els contactes, i principalment vaig passar aquella temporada amb els meus companys de pis; un noi rus, una noia albanesa i un noi alemany.

9- Ara convisc amb tres voluntaris més, que treballen en la mateixa organització que jo; un noi de Madrid i dues noies franceses.

10- Sí, almenys un cop per setmana. Normalment a través de videotrucada o missatges de whatsapp.

11- La salut (dels que estimo i en general), el futur i l'economia, en aquest ordre.

12- Cansament, perquè sembla que mai s'acaba; impotència, per no poder fer res més que esperar a veure com evoluciona; i ara esperançada i expectant, esperant que les vacunes que estan sortint siguin la solució a tot.

13- De fet ara mateix estic a casa. Vaig vindre a passar les vacances de Nadal amb la meva família, i arran de l'estat actual a Eslovàquia vaig decidir quedar-me fins al 24 de gener. He passat Nadal amb la meva família i uns pocs amics. Intentant està en contacte amb la menys quantitat de persones possible.

14- N'estic molt contenta i a favor. I sí, la meva intenció és posar-me-la quan em sigui possible.

Boris Llona (Lleida, 1999) - Dinamarca (Erasmus a Horsens)

1- A Dinamarca, una ciutat que es diu Horsens, ciutat petita a la península de Jutlàndia.

2- Des de finals d'agost.

3- Un Erasmus, i acabar la carrera allí.

4- Vaig tornar per Nadal. Allí (Dinamarca) està molt bé perquè inverteixen molt en tota la infraestructura pública i et pots fer PCR regularment sense tenir símptomes. Hi ha unes paradetes, vas allí i et fas la PCR. Vaig poder tornar perquè em va ser gratis. Tot el tema de la Covid està bastant ben gestionat.

5- Ara mateix hi ha un brot, perquè a Alemanya estan molt fotuts i estant al costat hi ha molta influència (2.216 casos).

6- Ho han controlat molt bé. És veritat que a Dinamarca són 5.000.000 de persones, però entre els recursos públics i que la gent és conscienciada, s'ha portat bastant bé, amb poca incidència.

7- Hem pogut seguir amb les classes igual. Algunes l'hem fet *online*. Els exàmens ara els estem fent *online*. Ha afectat, però tampoc en gran mesura. Els gimnasos han tancat aquest mes, però tota la resta han estat oberts. Tampoc es porta mascareta pel carrer. Ha afectat òbviament, perquè afecta globalment, però encara no em puc queixar.

8- Tinc sort perquè visc amb un amic de Lleida, de la uni. Fem la mateixa carrera i quan ens van dir de fer l'Erasmus, jo tenia clar que aniria i ell es va apuntar. Tenim un pis en una residència d'estudiants i ens ho gestionem tot bé.

9- Amb la família i amics em comunico cada dia per *Whatsapp*, per *Instagram*, les xarxes socials, ens truquem, videotrucada. A l'estar a la Unió Europea la veritat és que està ben connectat tot i no he tingut cap problema.

10- El que més em preocupa és que la soca es torni més mortal. Sabem que s'estén molt ràpid i si muta i es torna més mortal seria un desastre. També econòmicament preocupa bastant, però poc a poc ens en sortirem.

11- Bé, es fa una mica complicat perquè estàs a un altre país súper lluny, sol t'arriben notícies pel *Twitter*, diaris i la família, però com de moment hem tingut molta sort amb la meva família encara ho estem portant bé. Dins el que cap, la situació és bona tot i esperem que no es descontrolï i a veure si es comencen a posar vacunes ràpidament i acaba el més aviat possible.

12- Ara estic aquí (Lleida) i la setmana que ve ja marxo i acabaré el curs allí. He tingut sort d'estar a casa per Nadal. Molts companys meus d'Erasmus d'altres països no han pogut pel tema que eren molt cares les PCR.

13- Amb la família. No hem fet gran cosa, tot amb el nucli més petit. He anat a veure els meus padrins i els tiets, però sense sopars ni dinars. He fet amb la meva mare la nit de Nadal i amb el pare Nadal. El cap d'any l'he passat a casa.

14- Òbviament quan me la pugui posar, ho faré. No sé si serà allí o aquí. Allí (Dinamarca) sé que hi ha plans del govern per a posar-la als ciutadans, però no sé exactament com està l'assumpte. Però sí, a la que hi hagi opció, òbviament, és el primer.

Martí Monsó (Isona, 1997) - Holanda (Màster a la Universitat de Leiden)

1- Catalunya.

2- Des del novembre.

3- Estava cursant un màster a la Universitat de Leiden (Holanda) i un cop vaig acabar les classes presencials vaig decidir tornar.

4- Ja havia finalitzat totes les classes presencials i tota la feina que em quedava la podia fer a distància. Vaig creure que per estar gairebé confinat a la residència universitària estaria i treballaria molt millor a casa meva.

5- No ho sé amb exactitud, però a Holanda estan en confinament domiciliari d'ençà del 19 de desembre fins al 19 de gener. Per tant, m'imagino que serà un número molt elevat. A Catalunya sembla que hem tornat a assolir les xifres del maig, així que tampoc n'hi deu haver per tirar coets.

6- La darrera indicació ha sigut el confinament comarcal. Sobre la gestió, com amb tot, hi ha algunes coses que em semblen bé i algunes altres no. D'una banda, entenc que ningú podia arribar a imaginar-se tot el que hem viscut aquests mesos.

No obstant això, de l'altra, considero que aquesta pandèmia ha sigut una de les poques situacions on la gent que som de petits pobles ens haguéssim pogut sentir avantatjosos respecte de la de ciutat. No m'ha semblat gens bé que, mentre els governs gairebé mai cerquen la igualtat quan es tracta de l'accés a infraestructures i serveis, al començament de la pandèmia apliquessin les mateixes mesures a municipis de 500 i 500.000 habitants.

7- Tenint en compte que el màster que estic cursant és en història, el fet que els arxius i biblioteques holandeses tanquessin va ser un fet clau per abandonar el país i m'ha fet replantejar de cap a peus la meva tesi. A més, en tractar-se d'un màster interuniversitari, al gener havia de marxar a París i a l'abril a Oxford. Per tant, es podria dir que l'experiència tant personal com acadèmica han resultat ben compromeses.

8- Amb la meva família.

9- Sí. Sobretot mitjançant videotrucades i Whatsapp.

10- A més de la salut física i mental, especialment de la gent més vulnerable, la crisi en tots els nivells que estem patint, així com les seves repercussions tant a curt, com llarg termini.

11- Doncs sento molta impotència i frustració. Però també m'ha fet adonar de la importància de la salut física i emocional. Crec que malgrat el patiment que tots hem viscut amb major o menor mesura, tots podem aprendre lliçons molt valuoses d'una crisi com aquesta.

12- Per descomptat.

13- Amb la meva família, seguint totes les mesures. Encara que també m'he vist amb algun amic intentant respectar-les tant com ha sigut possible.

14- Crec que qui no vulgui posar-se la vacuna hauria d'anar a una UCI, a veure com pot arribar a fer-nos patir aquest virus, tant a nosaltres com a la gent que està treballant dia i nit al sistema sanitari. Per descomptat.

Gemma Garralón (Palau d'Anglesola, any 1998) – Suïssa (Au Pair)

- 1- Estic vivint a Suïssa!
- 2- Ja han passat sis mesos d'ençà que vaig arribar (agost del 2020).
- 3- Vaig venir a estudiar Alemany i a treballar d'Au Pair al mateix temps.
- 4- La situació a Espanya no és la més ideal. Sempre m'ha agradat viatjar i viure a l'estranger, i la Covid em va ajudar a decidir-me a tornar a marxar del meu país.
- 5- Actualment en són 477.983 els infectats.
- 6- Principalment, que ens quedem a casa tant com sigui possible, no barrejar-se amb gent d'altres bombolles per evitar contagis, rentar-se les mans, portar mascareta en espais tancats, etc.
- 7- Per sort, la pandèmia solament em va afectar en l'últim semestre del grau universitari, i el vaig poder finalitzar sense celebrar l'acte de graduació. La majoria de les meves amigues de classe han trobat feina relacionada en l'àmbit que hem estudiat, però jo vaig decidir agafar un any sabàtic per centrar-me en mi mateixa.
- 8- Vaig passar el confinament a Itàlia, on estava d'Erasmus, amb la meva companya de pis. Ara visc amb la família per qui treballo com a Au Pair aquí a Suïssa.
- 9- Doncs sí! Principalment l'eina que utilitzo per comunicar-me és el WhatsApp. Amb la família parlo quasi cada dia, i amb els amics i amigues, un cop per setmana segur.
- 10- L'esgotament físic i psicològic de tots els treballadors de l'àmbit sanitari.
- 11- Esperar-se l'inesperat. Tothom tenia molts plans l'any passat. Vam començar una nova dècada i les expectatives eren altes. Sempre havia planejat la meua vida amb bastant d'antelació, perquè no m'agradava perdre el temps. Ara em deixo fluir i planejo a curt plaç. Que el vent em porti a on vulgui.
- 12- Els vaig visitar per Nadal i va ser genial!
- 13- L'he passat amb la família, encara que solament amb els de casa.
- 14- Me la posaré quan la necessiti. No sóc una persona de risc i sé que ara mateix hi ha gent que la necessita amb més urgència. Per tant, ja m'ho plantejaré més endavant.

Pol Espinet (Palau d'Anglesola, any 2000) – Liverpool (Estudiant del Grau de Màrqueting)

- 1- Visc al Regne Unit, concretament a Liverpool.
- 2- Hi sóc des de l'any passat.
- 3- Estudio el grau de Màrqueting a la Universitat de Liverpool.
- 4- Vaig decidir tornar perquè no sabia com avançaria la situació i preferia estar amb la meua família i al meu poble.
- 5- Ara la situació al Regne Unit he empitjorat bastant, i gairebé hi ha 60.000 infectats.

6- Ara mateix s'acaba d'establir un tercer confinament domiciliari a UK. Només pots sortir de casa per anar a comprar menjar i per fer esport (limitat a un cop al dia). Des del meu punt de vista, no s'ha gestionat bé, principalment perquè les mesures no s'han pres fins que hi ha hagut aquest últim rebrot.

7- Al setembre havia de començar classes presencials, però no va poder ser així i les vaig començar en línia. Ara encara segueixo amb les classes de forma digital, i crec que serà així fins a acabar el curs, tot i que la idea de la Universitat era tornar als estudis presencials al febrer.

8- El primer confinament el vaig passar amb els meus companys de casa a Liverpool. Per vacances de Nadal, vaig tornar a casa, i ara estic vivint amb la meva família, tot i que estic plantejant-me de tornar cap a Liverpool quan la situació millori i ho permeti.

9- D'ençà que es va establir aquest últim confinament a UK, parlo sovint amb els meus amics d'allà i fem videotrucades setmanalment.

10- Que se saturi el sistema sanitari una altra vegada, i no es pugui donar a vast a tots els nous casos que hi pugui haver.

11- Principalment sento nostàlgia per tot el que podíem fer abans i que ara no podem. Per altra banda, tinc esperança que tot millori i tornem a la normalitat aviat.

12- Ara mateix estic a Lleida, ja que vaig tornar per les vacances de Nadal, i encara no he tornat a anar cap a Liverpool. La situació allà és pitjor i considero que no és el més adequat anar-hi.

13- He passat Nadal amb la meva família i amics. Això sí, els dinars i sopars familiars aquest any han estat per videotrucada i tampoc hem pogut reunir-nos, com ho acostumàvem a fer, tota la colla d'amics.

14- Jo confio amb els professionals sanitaris, i si tinc l'oportunitat de posar-me-la, ho faré.

Roger Espinet (Palau d'Anglesola, any 1998) - França (Estudiant del Grau de Màrqueting)

1- Estic vivint a França, concretament entre Niça i Annecy.

2- Hi sóc des de fa set anys.

3- Hi vaig venir a esquiar, i també hi estic estudiant a la Universitat.

4- Vaig venir a l'estiu durant les setmanes que em van donar vacances a la feina, després vaig tornar a França.

5- França té 68.000 casos de Covid.

6- Les indicacions són que limitis el contacte social, per frenar el contagi, a més, tenim el toc de queda a partir de les 18:00h, però depenent de les zones i els casos d'infectats les hores varien. Pel que fa al sector de l'hostaleria, tots els bars estan tancats, i només poden preparar menjar per endur.

7- En l'àmbit laboral vaig estar fent teletreball durant un més, i pel que fa a l'àmbit acadèmic ho estic fent tot a distància.

8- A Niça estic vivint sol amb un pis, a Annecy visc amb un company de pis.

9- Sí, via WhatsApp, trucades, videoconferències... També quedem amb alguns amics de classe per anar a fer esport, caminar per la ciutat, o altres activitats.

10- El que més em preocupava abans és que no existia antídoto per la malaltia i tot s'anava allargant i moria molta gent, ara sembla que amb les vacunes tot evolucionarà favorablement.

11- Ens trobem en una situació complicada, però en el context actual en què estem, la gent s'està habituant a sortir de la seva zona de confort, a treballar a distància, i a mantenir altres tipus de relacions personals amb la gent. Penso que tot i la difícil situació en la qual ens trobem, la gent s'ha sabut adaptar molt bé.

12- Jo vaig tornar a casa per Nadal, és a dir que sí que vaig venir a visitar als meus familiars encara que hi hagi aquest confinament, vaig tornar amb cotxe i no vaig tenir cap problema, les fronteres estan obertes perquè la gent pugui tornar al seu país sempre que vulgui.

13- Tal com deia, he passat Nadal a casa meva, limitant els contactes a familiars i quatre o cinc amics, en llocs oberts i respectant totes les mesures de seguretat.

14- Pel que fa a la vacuna, no sé si me la posaré o si me la podré ficar, ja ho consideraré més endavant. Crec que no sóc un cas de risc, i prefereixo que primer se la fiqui la gent, o aquells col·lectius que ho necessiten. En un futur ja veurem si és eficaç o no, de moment la gent se l'ha començat a posar, i no serà fins d'aquí a uns mesos que sabrem si serveix per a reduir els contagis i les morts.

Aureli Cortada (Mollerussa, any 1998) – Finlàndia (Estudiant del Grau de ADE)

1- Actualment resideixo a Lahti, a una hora i mitja al nord de Helsinki, al sud de Finlàndia.

2- Vaig arribar-hi el dia 20 d'agost, ja que el curs acadèmic començava molt aviat. A més, dins el context de la pandèmia actual, s'havia de complir amb les mesures de seguretat (quarantena, PCR...), per aquest motiu, com més aviat i arribés millor.

3- Vaig venir a fer el meu treball de final de grau aquí, i també a gaudir de l'experiència.

4- No vaig tornar al meu país, perquè la situació era molt més complicada de la que es viu aquí a Finlàndia. A l'estiu, amb el bon temps, sí que va haver-hi un augment dels casos, però amb l'arribada de l'hivern els números van baixar una altra vegada, la gent no surt tant, i no hi ha tant contacte social. Aquí tot està obert, la Universitat, les discoteques... La gent no porta mascareta ni en el transport públic, ni dins els comerços. La situació és molt diferent i vaig preferir quedar-me.

5- Actualment el nombre d'infectats aquí ha estat de 3.420 persones.

6- Quan vaig arribar no hi havia cap indicació, podíem fer vida normal, de fet érem els únics que dúiem la mascareta i la gent ens mirava d'una forma estranya. Ara continua sense ser obligatòria, però ens en van repartir a la Universitat, la gent gran va començar a utilitzar-la, i tothom se la posa per una qüestió de respecte. Les discoteques segueixen obertes, però només hi anàvem els d'Erasmus i vam deixar d'anar-hi. El jovent d'aquí és molt respectuós i es queda a casa. Quant als viatgers que arriben aquí, tenen dues opcions: o fer quarantena durant deu dies, o viatjar amb un PCR feta 72h abans, i fer-ne una altra a l'arribar.

Pel que fa a la gestió, considero que ha estat adequada. A la Universitat, quan hi havia un cas positiu, podien arribar a aïllar fins a 200 persones si hi havien estat en contacte. També existeix una aplicació, que serveix per a rastrejar els contactes, que se l'havien descarregat dos milions de persones aproximadament, i això és molt tenint en compte que al país són cinc milions i no estan pas en una situació greu.

En general apliquen les mateixes mesures de seguretat, distància, mascareta, gels hidroalcohòlics..., sense tenir la situació que és viu a Espanya. Per la constitució que tenen els finlandesos, el govern no pot obligar ni prohibir res als ciutadans, però aquests compleixen majoritàriament amb totes les mesures de seguretat perquè són molt disciplinats.

7- En l'àmbit acadèmic, com ja explicava abans la Universitat segueix oberta i podem dinar allí, així i tot sí que hi ha algunes assignatures que fem a distància. A més, tots tenim una targeta, la qual passem a l'entrar dins del Campus, així saben on hem estat en cas d'haver de gestionar el cas d'algun positiu en Covid. Inclús per a algunes classes teníem una altra targeta per entrar-hi, i en el cas dels gimnasos, tant en el de dins de la Universitat, com en els de fora, es fa servir el mateix mètode.

8- Jo de confinament aquí no en vaig fer. Quan vaig arribar la Universitat ens va dir que durant els primers deu dies no hi podria assistir, però les indicacions per part del Govern eren que podia fer vida normal.

Pel que fa a la convivència, estic vivint amb un pis, acompanyat d'un Finlandès i un Rus.

9- Sí, sovint per videotrucada, i sinó per missatges de WhatsApp.

10- El que més em preocupa és la gestió que està fent Espanya en vers la situació que s'hi viu, si ho comparo amb la gestió que se'n fa aquí.

Per altra banda, ni els amics, ni la família poden venir a visitar-me, ja que el context és complicat, i des d'aquí tampoc puc viatjar massa a altres llocs que m'agradaria aprofitar per visitar. Al setembre vaig anar a Tallinn amb un grup d'amics, perquè estava permès, i també uns quants dies a Estònia amb el ferri. En tornar la Universitat ens va fer estar deu dies sense acudir-hi de forma presencial, tot i que el Govern ens permetia fer vida normal. També vam poder visitar Suècia i Noruega. En el cas de Suècia no es respectava cap mesura de seguretat, en canvi a Noruega, vam estar quaranta minuts aturats a la frontera mentre ens preguntaven on anàvem i d'on veníem.

El meu últim viatge per aquí ha estat a Lapònia amb autobús, on ens prenen la temperatura abans de pujar. Ens allotjàvem en una mena de cabanes de 6 en 6, seguint les mesures recomanades i ens desplaçàvem per a fer les activitats amb autobús. Al cap de dos dies de tornar, l'organització ens va enviar un correu que ens informava que dues noies que havien viatjat amb nosaltres eren positiu en Covid-19, i ens vam quedar a casa deu dies per prevenció. Els que tenien símptomes van anar a fer-se la PCR gratuïtament. Com a curiositat, a Finlàndia tens l'opció en aquests casos de què un taxi vingui a recollir-te a casa i et porti fins a l'hospital, on et fan la prova al cotxe mateix. Aquest servei costa uns 60 o 70 euros aproximadament.

Una altra de les coses curioses d'aquí Finlàndia, és que la gent de per si ja és respectuosa amb la distància social. Per exemple, a la parada de l'autobús no hi veuràs mai tota la gent dins la caseta, encara que nevi s'esperaran fora. Aquest també és un dels motius pels quals no pugen els casos de contagi.

11- Aquí jo hi estic molt bé, però em sap greu la situació que és viu a Espanya. No vull que s'acabi aquesta experiència, el que sí que vull, o espero, és que amb l'ajut de la vacuna la situació avanci favorablement.

12- Tornaré quan s'acabi l'Erasmus, que m'agradaria que fos més llarg. Aquí estic molt bé, podem sortir, fer vida normal... I pel que veig des d'aquí la situació a Espanya és més greu. Els alumnes nous que han arribat ara des d'allí, es senten estranys pel sol fet de poder anar pel carrer sense mascareta. Però sí, és clar que tornaré! Trobo a faltar la Catalunya i tot el que l'envolta, la família i els amics.

13- Jo he passat aquí Nadal, acompanyat de quasi tot el grup d'amics que he conegut aquí. Només van tornar a casa dos Francesos i un Valencià, que ara ja són aquí Finlàndia de nou.

Un dels motius pels quals la majoria no vam tornar, és que només en PCRs ja ens havíem de gastar 250€, sumant-li el cost dels vols per anar i tornar. A més, aquí hem pogut fer un Nadal normal, sense cap restricció.

14- La vacuna sí que me la posaré quan sigui el moment, m'he documentat sobre això, i ho considero necessari.

Finalitzades les entrevistes amb els nostres joves internacionals, podem concloure que majoritàriament no hi ha ningú que estigui en total acord amb les decisions que ha pres el govern del país on resideix, vers la pandèmia. La Mireia des d'Eslovènia ens parla del disgust general de la població amb el seu ministre de sanitat, l'Enric a Vietnam explica que el seu govern va haver d'aturar les restriccions perquè la població s'estava morint de gana, el Pol afirma que a Liverpool es podien haver pres mesures per tal de no arribar a un tercer confinament domiciliari, i en Martí també fa referència al confinament domiciliari que fa uns mesos viu Holanda. Mentrestant, el Roger a França des de fa set anys, ens explica que el país té 68.000 casos de positius des que va començar la pandèmia, a la Gemma li preocupa l'esgotament dels sanitaris suecs, i la Maria des de Seattle ens explica que no s'han pres mesures dràstiques per aturar la proliferació del virus. Els únics que ens han parlat positivament de la gestió que s'ha fet des del govern del seu país, enfront de la pandèmia, han estat en Boris, que incideix en la gran inversió en infraestructura pública que ha fet Dinamarca, posant a disposició gratuïta les PCR, sense necessitat de presentar símptomes de la Covid, i l'Aureli, que ens parla de la gran consciència de la població finlandesa, i de la quantitat de mètodes de rastreig que s'han implementat, tant en universitats, com en espais públics, per a frenar el contagi del virus.

Per tant, podem concloure que hi ha una idea generalitzada entre el col·lectiu jove, que es mostra disconforme amb la gestió que el govern ha fet en els seus respectius països de residència actual, en vers l'afectació econòmica, política i social de la pandèmia de la Covid-19. Una idea general de caos i insatisfacció, que no s'allunya massa de la que sentim habitualment aquí. De fet, les dues úniques persones entrevistades que estan satisfetes amb les mesures adoptades en els seus respectius països de residència, apel·len en nombroses ocasions a la gran importància de la consciència social per part dels ciutadans, destacable per a frenar el contagi.

Durant aquests últims mesos també són molts els mitjans que han assenyalat la inconsciència del col·lectiu jove quant al Coronavirus, nosaltres en canvi, hem pogut parlar amb joves que demostren una opinió clara, fruit de l'interès i la preocupació que també els suscita aquesta situació.